

4. Вірусний маркетинг. Реальність? Банк статей. URL: <http://bankstatey.com/index.php?newsid=3133>
5. Бергер Й. Заразливий. Психологія вірусного маркетингу. URL: <https://cutt.ly/RgkC3QJ>

Дуда С. – студентка;
Шостак Л. – к. е. н., доц.
Волинський національний
університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

Формування логістичної стратегії вітчизняних підприємств

Позитивним моментом сучасних умов господарювання вітчизняних підприємств є застосування логістичного управління, що передбачає мінімізацію витрат підприємства та підвищення його конкурентоспроможності. Причому, стратегія може бути основою при формуванні ефективної логістичної системи управління матеріальними, інформаційними, товарними чи фінансовими потоками. Негативним лишається той момент, що в умовах мінливості та динамічності ринку, при недостатньо напрацьованій теоретичній базі побудови моделі оптимальної логістичної стратегії, формування останньої відбувається спонтанно та без логічного обґрунтування.

Формування ефективної логістичної стратегії буде сприяти досягненню максимального результату діяльності підприємства. На нашу думку, логістичною стратегією варто вважати певну сукупність дій, правил, принципів, рішень, методів та засобів максимально ефективного здійснення логістичної діяльності підприємства у процесі управління матеріальними, інформаційними та фінансовими потоками.

На думку О. М. Тридіда формування логістичної стратегії підприємства передбачає системний підхід, у якому прийнятті рішень і складається з таких етапів [1]: визначення логістичної місії; формування стратегічних цілей та завдань; аналіз логістичного середовища підприємства; проведення логістичного аудиту; прийняття стратегічних логістичних рішень.

Проте, існують й інші думки. Наприклад, на думку Л. В. Фролової [2], є не стільки становлення цільових орієнтирів чи параметрів функціонування логістичного управління, а доведення обраних підприємством стратегічних настанов до усвідомлення всіма суб'єктами та окремими співробітниками у їх складі.

Відомий дослідник проблем логістики Є. В. Крикавський вважає, що реалізація логістичної стратегії вимагає забезпечення таких умов [3]: наявність підтримувальних стратегій; можливість формування величини й структури виробництва (продажів) щодо вимог логістики; наявність вертикальної інтеграції сфер логістики підприємства; наявність структури постачання, виробництва та дистрибуції, що орієнтована на матеріальні потоки; відповідність систем управління та інформації; проведення відповідних заходів щодо підвищення ефективності; відповідність рівнів автоматизації підприємства, переміщення товарів та інформації.

Важливими характеристиками сучасних логістичних стратегій є:

- узгодженість логістичних рішень на усіх рівнях логістичної системи управління;
- комплексність при використанні алгоритму формування логістичного циклу різних часових періодів;
- реальність, динамічність та прогностичність елементів логістичної стратегії підприємства.

У цілому стратегія підприємства має відповідати наступним критеріям: послідовності, узгодженості, підтримці конкурентних переваг, можливості здійснення [4, 45].

Формування будь-якої стратегії, логістична не є виключенням з правил, повинне відбуватись із чітко прописаної послідовністю дій:

- виявлення узгодженості між корпоративною та логістичною стратегіями підприємства;
- проведення стратегічного аналізу логістичної діяльності підприємства;

- формування моделі логістичної стратегії підприємства;
- діагностика можливих альтернатив логістичної стратегії та сценарій їх можливої реалізації із передбаченням можливих наслідків;
- вибір оптимальної логістичної стратегії та її реалізація;
- контроль за реалізацією стратегії;
- оцінка результатів реалізації логістичної стратегії (за необхідності – внесення корективів та правок).

Тип логістичної стратегії, яку варто використовувати на підприємстві не можна визначити лише в контексті корпоративної стратегії фірми. Варто враховувати і обсяги виробництва, і специфіку діяльності підприємства (виробництво чи сфера послуг), і кадровий та ресурсний потенціал, і фінансовий стан діяльності та інвестиційну привабливість тощо.

До найбільш загальних логістичних стратегій відноситься [5, 42]:

– «тощо» стратегія, яка базується на принципах управління витратами. Мета «тощої» стратегії – виконати кожну операцію, використовуючи якомога менше кожного із ресурсів: людей, простору, запасів, обладнання, часу;

– динамічна стратегія, метою якої є забезпечення високої якості обслуговування споживачів, за рахунок оперативного реагування на появу нових та зміни існуючих умов. Виділяються два аспекти динамічності: швидкість реагування на зовнішні умови, здатність корегувати логістичні характеристики з урахуванням потреб споживачів.

– стратегія, заснована на стратегічних союзах між постачальниками та замовниками, мета якої – підвищення ефективності ланцюга постачань за рахунок спільної роботи та отримання прибутку від довгострокової кооперації.

Процес формування та реалізації стратегії на кожному окремому підприємстві не може бути уніфікованим, оскільки немає двох однакових ні бізнесів, ні умов їх функціонування. Звичайно, при прийнятті рішення про вибір логістичної стратегії варто за основу брати їх загальні класифікації, ознаки, проте враховувати їх особливості, стан ринку, політичну та економічну ситуацію в країні та інші чинники, які впливають на кінцеві результати діяльності підприємства.

Джерела та література

1. Трідід О. М., Азаренкова Г. М., Мішина С. В. Логістика. Київ: Знання, 2008. 566 с.
2. Фролова Л. В. Логістичне управління підприємством: теоретико-методологічні аспекти: монографія. Донецьк: ДонДУЕТ ім. М. Туган-Барановського, 2004. 161 с.
3. Крикавський Є. Логістика. Основи теорії. Львів: Нац. ун-т «Львівська політехніка», Інтеллект-Захід, 2004. 416 с.
4. Винников В. В. Проблемы комплексного развития морского транспорта. Одесса: Феникс, 2005. 299 с.
5. Тимощук О. М., Мельник О. В., Сьомін О. А. Формування логістичної стратегії підприємства водного транспорту. *Економіка та держава*. № 3/2018. С. 40-44. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/3_2018/10.pdf (дата звернення 07.10.2020 р.).

Дудар А. – студент магістратури

Науковий керівник: к. е. н., доц.

З. Герасимів

ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»

м. Бережани, Україна

Сталий розвиток сільських територій регіону

Під сталим розвитком сільських територій розуміємо такий розвиток села, при якому забезпечуються зростання, диверсифікація і підвищення ефективності сільської економіки,